

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Londoniensi, Eliensi, & Wigorniensi Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

edocere. Monemus igitur serenitatem regiam & exhortamur attentius quatenus divina considerationis intuitu de cetero non attententes tibi jurisdictionem in spiritualibus vindicare, ne contra te ac regnum tuum divinam propter hoc provocas majestatem; sed in devotione sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ matris tuæ firmiter perseverans, eidem reverentiam debitam exhibeas & honorem, quæ, sicut pia mater, in iis & aliis necessitati ac utilitati tuæ diligenti sollicitudine providebit, & præfatos Clericos revoces & permittas in terra tua pacificè commorari & sua beneficia liberè possidere, dimittens omnino rancorem quem contra eos propter appellationem ab ipsis ad nos interpositam concepisti, sciturus pro certo quòd nos constitutum de electionibus inter nos & sæpèdictam Imperatricem matrem tuam habitum per totum regnum faciemus solemniter publicari, ut secundùm illud electiones de cetero celebrentur. Caveant autem illi qui te perversis consiliis non metuunt fascinare ne super hoc de cetero malignentur, quia divinam & nostram non effugient ultionem; cùm tolerabilius sit ut humana vindicta percutiat perverfos quàm ira divina in te ac regnum tuum propter eorum iniquitates defæviat, si remanserint incorrèctæ. Datum Laterani v. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno undecimo.

*PRIORI SANCTI THOMÆ
martyris Aconensis & sancti Georgij de
Sisto ejusque fratribus.*

Cum à nobis petitur quod justum est & honestum &c. usque effectum. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris postulationibus grato concurrentes assensu, loca ipsa in quibus divino estis obsequio mancipati & personas vestras cum omnibus bonis quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis dante Domino poteritis adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus. Specialiter autem sanctæ Mariæ, sancti Petri, & sancti Nicolai de Campo Anglorum Ecclesias, & hospitale sancti Thomæ, ac possessiones alias, sicut eas justè ac pacificè possidetis, vobis & per vos ipsis Ecclesiis vestris auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Quòd autem prædecessori tuo, fili Prior, & successoribus suis felicitis recordationis Alexander Papa prædecessor noster cotidiana

num usum anuli, virgæ pastoralis, & mitra in præcipuis festivitibus de sedis apostolicæ benignitate concessit, nos ratum habemus, ejus vestigiis inhærentes. Ad indicium autem hujus à sede apostolica perceptæ protectionis ac liberalitatis duos sarcenatos nobis nostrisque successoribus annis singulis persolveris. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ protectionis & confirmationis infringere &c. usque incursum. Datum Laterani iv. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno undecimo.

*PRIORI ET FRATRIBVS
de Tinemvabe.*

Ullis petentium desiderijs dignum est facilem nos præbere assensum, & vota quæ à rationis tramite non discordant effectum prosequente complere. Eapropter, dilecti in Domine filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, possessiones vobis pia fidelium liberalitate colatas, libertates etiam & alia bona à clara memoriæ Rege Ricardo & carissimo in Christo filio nostro * Iohanne Rege Anglorum illustri Ecclesiæ vestræ concessa, sicut ea justè ac pacificè possidetis, & in eorundem authenticis plenius continetur, necnon Ecclesias & pensiones earum eidem Ecclesiæ per Metropolitanum & diocesani Episcopi litteras confirmatas, libertates quoque ac immunitates monasterio sancti Albani pro suis cellis concessas, vobis & per vos Ecclesiæ vestræ, cùm sit cella monasterij memorati, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ confirmationis infringere &c. usque incursum. Datum Laterani 111. Nonas Ianuarij, pontificatus nostri anno undecimo.

*LONDONIENSI, ELIENSI,
& Wigornienfi Episcopis.*

Super negotio Cantuariensis Ecclesiæ carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Anglorum scribimus in hunc modum. TACTI SVMVS dolore cordis intrinsecus & vehementi mœrore turbati quòd cum ex illa specialis dilectionis prærogativa qua te sedes apostolica diligebat inter ceteros Principes speraverimus ut versa vice rependeres ei reverentiam & honorem, odium ei pro dilectione retribuissis, & quasi conjuraveris in te ipsum, tuo non parcis honori ut nostro valeas derogare, quin immo tuam & famam negligens & salutem,

*Epist. 210.
De confirmatione privilegiorum.*

** Vide Monasticon Anglic. to. 1. pag. 335.*

*Epist. 211.
De negotio Cantuariensi.
Vide gesta 17. no. 111. cap. 131.*

Vide Baron. an. 1097.

*epistolæ
celmi Re-
Hadri-
1 V. apud
tum Sic.*

*lib. 1.
110. 411*

in præjudicium utriusque temerè contra
 nostram & Ecclesiæ immo Dei dispositio-
 nem erigeris, non attendens quòd in va-
 cum eam evacuare moliris, cum exten-
 tam manum altissimi nemo possit avertere
 quòdque fuerit ab ipso decretum nullus
 valeat immutare. Sanè quantum & quali-
 ter super negotio Cantuariensis Ecclesiæ
 tuæ regali celsitudini detulerimus, etsi tu
 forsan hoc non recolas ut ingratus, de
 memoria tamen universalis Ecclesiæ facilè
 non poterit aboleri, quæ bonitate mali-
 tiam non vincente, nostram circa te mi-
 miam patientiam admiratur. Heu! quæ,
 carissime fili, duritia tuum obturavit audi-
 tum, ut salutaria monita tibi à nobis to-
 tiens inculcata non caperes? Quæ duritia
 tuum absorbit intellectum, ut discreta
 consilia tibi à nobis suggesta sapius non
 servares? Iam sic induratus esse conspice-
 ris quòd in immensum crescentem vulneris
 tui plagam non sentias. Ita fascinatus esse
 videris quòd nec medicaminis opem nec
 operam medicantis admittas, ut quasi de
 te possimus conqueri cum Propheta di-
 cendo: *Cui loquemur, & quem contestabi-
 mur amplius? Incircumciso sunt aures ejus &
 audire non possunt.* Piget te verbi quod
 pro tua tibi salute suggeritur, tædet te bo-
 ni quod pro tua tibi honorificentia suade-
 tur, dum nec animæ tuæ detrimenti te mi-
 feret, nec famæ quoque, ne infamiæ di-
 xerimus, mundare te pudet. Vnde tanto
 magis te super tanta duritia miseramur
 quanto in crudelem ipse tibi mutatus, mi-
 fereri tui hactenus miserabilis refugisti.
 Licet autem paterna caritas, ex qua ista
 tibi suggerimus, tibi sit forsan odiosa,
 circa te tamen prudentis & amantis me-
 dici vices agimus, qui quandoque infir-
 mum invitum & improvidè reluctan-
 tem salubriter secatur & urit. Ideoque si mor-
 bum tuum, quod absit, invenerimus in-
 duratum, violentiori nos coges insistere
 medicinæ, juxta quod necessaria cura
 deposcet; cujus asperitatem etsi forsan
 in præsentem refugas, sanitate tamen re-
 cepta, ipsius collaudabis effectum, ac
 peritum quoque medicum benedices. Vt
 autem adhuc lenitatis apponamus un-
 guentum, si forsan ipso mollitus asperiora
 molimina non expectes, serenitatem re-
 giam rogamus attentius & monemus, per
 eum qui venturus est judicare vivos &
 mortuos obtestantes quatinus usus con-
 filio saniori, à tanto revocaris errore, sal-
 tem in ipso negotio procedendo juxta
 continentiam litterarum quas dilectus

filius Abbas Bellilici à nobis tuo du-
 dum nomine impetravit: quia proculdu-
 bio, præter culpam priorem, hoc ad cul-
 pam alteram tibi poterit imputari, si ab
 eo recedere videaris quod sub tuarum lit-
 terarum testimonio tam expresso cum tan-
 ta fuerit instantia postulatum, per quas
 videlicet litteras nobis humiliter supplica-
 bas ut quicquid idem Abbas de negotio
 ipso tuo nomine nobis diceret firmiter cre-
 deremus. Propter quod debueras sine dif-
 ficultate qualibet adimplere quod per
 suam fuit sollicitudinem impetratum; præ-
 fertim cum hoc demum visus fueris ac-
 ceptare, quandoquidem propter illud à te
 prius diligenter auditum & examinatum
 prudenter, delegatos nostros ad præsen-
 tiam tuam postea quasi pro complemento
 negotij venire fecisti. Quapropter, fili ca-
 rissime, ne sis durus, & negotio ipsi diffi-
 cultatem de cetero nullam ingeras; ne te,
 quod absit, in illam difficultatem inducas
 de qua facilè non valeas expediri. Alio-
 quin, quantumcunque personam tuam sin-
 cere in Domino diligamus, & canonicam
 disciplinam indignanter sis forsan recep-
 turus, quia tamen cum is qui diligitur ca-
 stigatur, tunc circa eum pietas exercetur,
 eò quòd amor habeat plagas suas, qua-
 dulciores sunt cum amariis inferuntur,
 nisi usque ad tres menses post susceptio-
 nem aut reculationem præsentium qua-
 premisimus adimpleveris, ex tunc ex par-
 te Dei omnipotentis patris & filij & spiri-
 tus sancti & beatorum Petri & Pauli Apo-
 stolorum ejus, quorum, licet indigni, au-
 ctoritatem habemus, te anathematizatum
 decernimus & à fidelium communione
 præcisum, venerabilibus fratribus nostris
 Londoniensi, Eliensi, & Wigornienfi
 Episcopis dantes firmiter in præceptis ut
 sententiam ipsam appellatione remota non
 differant publicare, facientes eandem sin-
 gulis dominicis & festivis diebus pulsatis
 campanis & candelis accensis usque ad sa-
 tisfactionem condignam solemniter inno-
 vari, quam etiam & nos ipsi solemniter
 ore proprio publicabimus, ut sic certius
 & validius poena ejus in omnem Ecclesiam
 innotescat cujus culpa generalem noscitur
 Ecclesiam offendisse, adhuc cum altissimi
 adjutorio contra te multipliciter processu-
 ri si nec sic tuum corrigere festinaris er-
 rorem. Ecce tensus est arcus. Fuge ergo,
 fili carissime, à sagitta quæ non consue-
 vit abire retrorsum, ne sauciatus ab illa
 ita graviter infirmeris ut non solum non
 possis ad meliora proficere, verum etiam

vix valeas ad priora redire, cujus utique plaga sine deformi non poterit cicatrice sanari. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus firmiterque præcipimus quatinus si dictus Rex ea quæ præmissa sunt infra tempus non impleverit prænotatum, vos ex tunc in iplo negotio juxta præscriptam formam sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo procedere non tardetis. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani 11. Idus Januarij, pontificatus nostri anno undecimo.

PRIORI ET CONVENTUI Coventrensi.

Epist. 213. De electione Episcopi Coventrensis.

Cum certa sint tempora constituta ultra quæ non debent Ecclesiæ pastoribus desitutæ vacare, carissimus in Christo filius noster illustris Rex Angliæ, quod dolentes dicimus, prævaricationi prævaricationem addendo, facit, prout dicitur, ordinationem earum in regno suo vacantium ultra quàm liceat prorogari, ut sic forsân earundem proventus sibi possit occasionaliter vendicare quoadusque de personis quæ sibi placeant ordinentur, sperans majorem à nobis gratiam, ut videtur, multiplicatis excessibus extorquere, cum potius contra quemlibet, quantumcumque nobis sit carus, injurias Ecclesiæ Dei tam perseveranter profecui disponamus ut nulla supplicatione seu rebellionem, donec ipse à persecutione desistat vel in ea defecerit, convertatur. Vnde nos eundem Regem nostris litteris monemus attentius & hortamur ut non impediatur nec per suos impediri permittat quò minus tam cathedrales quàm regulares Ecclesiæ sic vacantes personas idoneas per electionem liberam & canonicam sibi præficiant in pastores. Quocirca universitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus convenientes in unum, invocata gratia sancti spiritus, personam idoneam, quæ tanto congruat oneri & honori, per electionem canonicam in pastorem vobis præficere studeatis. Alioquin nos vobis cum divino consilio & auxilio secundum officij nostri debitum talem curabimus in pastorem præficere qui vobis præesse valeat & prodesse, pro nulla injustitiæ violentia prosecutioni justitiæ defuturi, & inobedientiam vestram digna pœna curabimus auctore Domino castigare. Datum Laterani Idibus Januarij &c. ut in alia.

Tom. II,

In eundem modum scriptum est Priori & conventui Dunelmensi.

In eundem modum Decano & Capitulo Cestrensi.

In eundem modum Capitulo Exoniensi. Cum certa sint tempora constituta &c. usque convertamur. Quia igitur quantumcumque Regem ipsum in Domino diligamus & suo velimus honori deferre, pro Rege terreno cælestem Regem offendere non debemus, eundem nostris litteris monemus attentius & hortamur &c. ut in alia usque in finem.

Epist. 213. De eodem articulo.

In eundem modum Decano & Capitulo Lincolnensi, ut in præcedenti usque in finem. Datum ut in alia.

LONDONIENSI, ELIENSI, & Wigorniensis Episcopis.

Ad petitionem venerabilis fratris nostri Stephani Cantuariensis Archiepiscopi S. R. E. Cardinalis discretioni vestræ committimus quatinus non obstante interdicti sententia quam tulistis, conventualibus Ecclesiis quæ ipsum patienter ac humiliter & continuè ab initio servaverunt licentiam concedatis pro conficienda eucharistia semel ac secretò in hebdomada celebrandi divina, ut virtus divinissimi sacramenti finem impetret huic negotio salutarem. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani &c. ut supra in alia.

Epist. 214. De licentia celebrandi tempore interdicti. Vide Matth. Paris. ad ann. 1209. Vide infra epist. 258. 259.

E I S D E M.

Grave gerimus & indignum quòd cum F. de Cantolu & R. de Cormeill. pro negotio Cantuariensis Ecclesiæ justitia exigente sint vinculo excommunicationis astricti, quidam tam Clerici quàm laici majores pariter & minores passim & scienter eis communicare præsumunt. Nolentes igitur ut per hujusmodi præsumptores dissolvatur nervus ecclesiasticæ disciplinæ, fraternitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus inquiratis super hoc appellatione remota sollicitè veritatem, & eam nobis fideliter rescribatis, ut per vestram relationem certiores effecti, contra tantam insolentiam auctore Domino procedamus sicut fuerit procedendum. Testes autem qui fuerint nominati &c. usque perhibere. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani 11. Idus Januarij, pontificatus nostri anno undecimo.

Epist. 215. Non esse communicandum cum excommunicatis.

Vide Mar. Paris. ad an. 1208.